

Sygn. akt III KO 91/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie J. Z.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu  
w dniu 18 stycznia 2017r.,  
zażalenia J. Z.

na zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Karnego Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2016r., sygn. akt III KO 91/16, odmawiające przyjęcia wniosku J. Z. o wznowienie postępowania wznowieniowego prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w [...] sygn. akt II AKo [...], zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2016r., sygn. akt III KZ 51/16, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy,  
na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

**postanowił:**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

## UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż poza poruszaniem argumentacji w większości bezprzedmiotowej w ramach obecnej kognicji i formułowaniem zbyt daleko idących pozamerytorycznych ocen, nie podważyło prawidłowo ustalonych podstaw procesowych wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia. W jego uzasadnieniu w sposób precyzyjny i szczegółowy wskazano, dlaczego wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania wznowieniowego przyjęty być nie mógł. Odwołano się przy tym do licznych orzecznictwa Sądu Najwyższego, w którym wypracowane i utrwalone

zostało stanowisko o niedopuszczalności takiego wniosku. Wskazano również, że przeszkodą do wydania zaskarżonego zarządzenia nie mógł być fakt, że postępowanie w przedmiocie wniosku o wznowienie uprawomocniło się w następstwie odmowy przyjęcia wniosku. Szczegółowo zaprezentowany został nadto tok czynności poprzedzający zakończenie postępowania wznowieniowego na etapie formalnym oraz omówiono przewidziany przepisami k.p.k. tryb takiego postępowania. Kontestowanie ustaleń będących podstawą zarządzenia z dnia 18 lipca 2016 r., sygn. II AKo [...], było dopuszczalne jedynie w tamtym postępowaniu, z czego skarżący skutecznie skorzystał, składając rozpoznane przez Sąd Najwyższy w sprawie III KZ 51/16 zażalenie. Obecnie natomiast ta sama argumentacja nie mogła być poddana ocenie, podobnie jak i poruszone w środku odwoławczym wywody odnoszące się do podstaw wznowieniowych.

Wręcz oczywista była prawidłowość regulacji powołanych w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia. Skarżący ewidentnie nie dostrzegł wyjaśnionego w motywach tego rozstrzygnięcia faktu, że art. 545 § 1 k.p.k. wprost nakazuje odpowiednie stosowanie w postępowaniu wznowieniowym także przepisu regulującego odmowę przyjęcia kasacji (art. 530 § 2 k.p.k.).

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w dyspozytywnej części postanowienia.